

γλυκοελιά ἡ, Λεξ. Δημητρ. γλυκολιά 'Αντίπαξ. 'Ερείκ. Κέρκ. Παξ.
'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐς. ἐ λ ι ᾶ.

1) Ποικιλία ἐλαίας με εὐγεύστους καρπούς ἐνθ' ἄν. Συνών. μ ε λ ο λ ι ᾶ. 2) 'Ο καρπὸς τῆς ἀνωτέρω ἐλαίας 'Αντίπαξ. 'Ερείκ. Κέρκ. Παξ.
'Η λ. καὶ ὡς τοπων. εἰς Παξ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλυκολιά εἰς ἔγγρ. τοῦ 1673.

γλυκοξετάζω ἐνιαχ. γλυκοξιτάζου Μακεδ. (Καστορ.)
'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ἐ ξ ε τ ᾶ ζ ω.
'Εξετάζω κατὰ τρόπον ἥπιον, γλυκύν: 'Ἀσμ.
Στέκου κ' ἰγὼ καὶ τοῦ ρουτῶ καὶ τοῦ γλυκουξιτάζου.

γλυκοερινιὸς ὁ, ἐνιαχ. γλυκοερινός Τῆν.
'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐς. ἐ ρ ι ν ι ὶ ὅ ς.
'Ο ἐπὶ τοῦ δένδρου τῆς ἀγρίας συκῆς παραμένων καὶ ὀριμάζων ἐρινεός, τὸ ἀ γ ρ ι ὶ ὅ σ υ κ ο ς.

γλυκοερωτεύομαι ἐνιαχ. Μετοχ. γλυκοερωτεμένη Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 197.
'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ἐ ρ ω τ ε ὕ ο μ α ι.
'Ερωτεύομαι μετὰ τρυφερότητος, μετὰ γλυκύτητος: Ποίημ.
Αἰγούλα ροδοπράσινη καὶ μυριοπαινεμένη
γαλανομάτα θάλασσα, πὺν γλυκοερωτεμένη
τὸν πλάνον οὐρανό...

γλυκοζαχαράτος ἐπίθ. Κρήτ.
'Εκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ ζ α χ α ρ ᾶ τ ο ς.
'Ο προκαλὼν τέρψιν, γλυκύτητα ὡς ἡ τῆς ζαχάρως: 'Ἀσμ.
Κόρη μου γλυκομίλητη, σὰ σ' ἔτυχα 'ς τὴν στράτα,
πουλᾶς μου τ' ἀχειλάκια σου τὰ γλυκοζαχαράτα;

γλυκοζαχαρένιος ἐπίθ. Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. γλυκοζ-ζαχαρένιος Κάρπ. Κάσ. Θηλ. γλυκοζ-ζαχαρένη Κάρπ.
'Εκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ ζ α χ α ρ ᾶ ἔ ν ι ο ς. 'Η λ. καὶ εἰς 'Ερωτοκρ. Α 561 (ἐκδ. Σ. Ξανθουδίδ.)

1) Κυριολ., ὁ προκαλὼν τέρψιν εὐχαρίστησιν, γλυκύτητα, ὡς ἡ ζάχαρις Κάρπ. Κάσ.: 'Ἀσμ.

Χαρῶ τα τὰ ματάκια σου τὰ γλυκοζ-ζαχαρένια,
ποὺ κάνουν τὰ πικὰ γλυκὰ καὶ τ' ἄγρια μερωμένα
Κάσ.

Τσ' ἡ Δέσποινά μου νά' -κ-καλά, ἡ γλυκοζ-ζαχαρένη,
θαροεῖς πὼς ἔχει συντζενδὰ με τὴν-χ-αριτωμένη
Κάρπ. 'Η σημ. καὶ εἰς 'Ερωτοκρ. Α 561 (ἐκδ. Σ. Ξανθουδίδ.)
«κι ἀρχίζει πάλι τὸ σκοπὸ τὸ γλυκοζαχαρένιο». 2) Μεταφ., ὁ προσηγής, ὁ γλυκὺς τὴν ἐκφρασιν Κρήτ.: 'Ἀσμ.

Ποὺ σέρνεις τοὺς ὑπασπιστὰς τσ' ἀξιοτιμημένους
τοὺς εὐγενεῖς, τοὺς ἔμορφους, τοὺς γλυκοζαχαρένιους.

γλυκοζαχαρώνω Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 320.
'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ α χ α ρ ᾶ ὥ ν ω.
'Ερωτοτροπῶ: Ποίημ.

Μὴ σὰς τρομάξῃ αὖριον, ἂν ἴσως καὶ ἐμβῇτε
σὲ καμαρούλ' ἀπόκρυψη καὶ ξαφνισμένα ἰδῇτε
τὴν ἀνιφούλα με τὸ θεῖο νὰ γλυκοζαχαρώνῃ
καὶ με τὸν ἴδιο ἀδελφὸ νὰ κρυφοζευγαρώνῃ.

γλυκοξεσταίνω Κ. Παρορ., Στὸ ἄλμπουρ., 101.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ ε σ τ α ῖ ν ω.

Θερμαίνω κατὰ τρόπον ἥπιον, εὐχάριστον, γλυκύν: Μιὰ
λαχτάρα γιὰ μιὰ ζωὴ πλατειά, ἀτελείωτη γλυκοξεσταίνει
τὸ αἷμα 'ς τὶς φλέβες, φουντώνει πόθους ἄγνωστους, κοιμι-
σμένους μέσα 'ς τὴν κρῖα ἀγκαλιὰ τοῦ χειμῶνα.

γλυκοζευγαρώνω Κ. Παλαμ., 'Τμν. 'Αθην., 112.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ ε υ γ α ρ ῶ ν ω.
Ζευγαρώνω, ἐνώνω ἐρωτικῶς κατὰ τρόπον τρυφερόν,
γλυκύν: Ποίημ.

Κι ἀπάνω ἐκεῖ, μέρες, αὐγές, νυχτιές καὶ μεσημέρια
γοργοπερνώντας τὰ 'βλεπαν γλυκοζευγαρωμένα.

γλυκόζη ἡ, λόγ. σύνθηθ.

Εἶδος σακχάρου περιεχομένου εἰς τοὺς ὀρίμους καρπούς
καὶ δὴ τὰς σταφυλάς. Συνών. σ τ α φ υ λ ο σ ᾶ κ χ α ρ ο ν.

γλυκοζητῶ Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 220.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ η τ ῶ.

Ζητῶ κάτι με τρόπον γλυκύν, ἥπιον, εὐχάριστον: Ποίημ.

'Σ' τὰ στήθη της νὰ σὲ σφιχτοκρατῇ,
νὰ ξεφυχᾶς κι αὐτὴ ξεφυχισμένη
εἰς τὴν 'Εδέμ νὰ σὲ γλυκοζητῇ.

γλυκοζίτης ὁ, λόγ. σύνθηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ λ υ κ ὶ ὅ ζ η καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ί τ η ς.

Αἰθὴρ τῆς γλυκόζης μετ' ἀλκοολῶν, ὀξέων κ.τ.τ. ὑπὸ
κρυσταλλικὴν μορφήν.

γλυκοζοχὸς ὁ, ἐνιαχ. γλυκόζουχος 'Ηπ. ('Αγναντ.)
γλυκοτίζουχος 'Ηπ. (Μελισσ.) γλυκουζουχιά ἡ, Μακεδ.
(Παρθεν.) γλυκόζουχου τοῦ, 'Ηπ. ('Αγναντ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐς. ζ ο χ ὅ ς.

Τὸ φυτὸν Σόγχος ὁ μαλακώτατος (Sonchus tenerrimus)
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) ἐνθ' ἄν.: Εἶναι
τότες τὰ γλυκόζουχα π' δὲν εἶν' πικρὰ 'Ηπ. ('Αγναντ.)
Συνών. τ ο ὕ λ α γ ο ὕ τ ὸ ψ ω μ ᾶ κ ι, λ α γ ο ψ ω μ ῖ,
λ α γ ὶ ψ ω μ ο

γλυκοζύμωμα τό, Κρήτ. (Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο ζ υ μ ῶ ν ω.

Τὸ δευτερον ζύμωμα, κατὰ τὸ ὅποιον συλλέγεται ὅλον τὸ
ἄλευρον τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν σκάφην: "Αμα κάμης τὸ
γλυκοζύμωμα, νὰ σκεπάσης τὴ ζύμη ν' ἀνεβῇ.

γλυκοζυμώνω Κρήτ. (Κατσιδ.) Μετοχ. γλυκοζυμω-
μένη Κρήτ. γλυκουζ'μουμένους Θεσσ. (Χάσ.)

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ υ μ ῶ ν ω.

1) Ζυμώνω ρίπτων εἰς τὴν ζύμην οὐσίας γλυκείας Θεσσ.
(Χάσ.): 'Ἀσμ.

Θὰ σοῦ φκειάσου κ' λούρα, Λαζαρίνα,
γλυκουζ'μουμέν' καὶ καλὰ ψημέν'.

2) Ζυμώνω τὴν ζύμην ἐκ δευτέρου, ὥστε νὰ ζυμωθῇ ὅλον
τὸ ἄλευρον Κρήτ. (Κατσιδ.): "Αμα ζυμώσης τὸ ψωμί, νὰ
ξανοίξης νὰ τὸ γλυκοζυμώσης καλὰ (νὰ ξανοίξης = νὰ φρον-
τίσης). 'Ετελείωσα τὸ ζύμωμα καὶ θέλω ἀκόμη νὰ τὸ γλυ-

